

enstemmig af samme Anstuelse som Flertallet af Skolekommissionen, og den halve Del af Sogneraadets Medlemmer havde skolegørende Børn og Børnebørn i nævnte Skole; men Præsten sagde Nei. Dette er til Oplysning om, hvorledes dette Forhold paa flere Steder omkring i Landet for Tiden er.

Efterat have meddelt dette, skal jeg tillade mig at belyse og begrunde de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget. Forslaget under Nr. 1 gaar ud paa en forandret Affattelse af Lovforslagets § 1, men denne forandrede Affattelse har ikke Noget at gjøre med selve Paragrafens Indhold, der forbliver det samme. Forslaget indeholder blot en Henviisning til, hvad Landkommunalloven bestemmer i sin § 15 om Sogneraadets Bestyrelse af Skolevæsenet og i sin § 16 om Skolekommissionens Virksomhed. Grunden, hvorfor der foreslaas en anden Affattelse, er den, at enkelte af Udvalgets Medlemmer ikke syntes godt om selve Lovforslagets Affattelse, og de øvrige Medlemmer kunde, for at faa tilbetragt Guigthed i dette Punkt, ikke have det Mindste imod denne forandrede Affattelse, der, som sagt, i det Hele siger det Selvsamme som Lovforslaget. — Ved Endringsforslaget under Nr. 2 er der foreslaaet, at Litt. a i Lovforslagets § 2 affattes paa en noget anden Maade. Litt. a i Lovforslaget siger, at Skolekommissionerne skulle paaase, „hvorvidt de givne Forrifter angaaende Undervisningstiden i Kommunens Skoler overholdes“. Da jeg affattede dette Lovforslag, var det min Mening, at Skolekommissionen, naar det bestemtes, at den skulde paaase, hvorvidt disse Forrifter overholdtes, ikke derved var forhindret fra at udtale en Mening om disse Spørgsmaal overfor Læreren inden strax at skrive til at tilskrive Sogneraadet. Det er forekommet mig naturligt, at Skolekommissionen, naar den maatte finde, at disse Bestemmelser bleve tilfidesatte i en Skole, kunde gjøre Læreren opmærksom derpaa, og at den først, naar han ikke vilde rette sig efter denne Advarsel, skulde tilskrive Sogneraadet, men da dette dog ikke kan siges ligefrem at ligge i Ordene i Lovudkastet, har jeg ikke haft det Mindste imod, at det blev sagt med rene Ord i selve Loven,

og det er det, som det ærede Thing vil se, at Endringsforslaget gaar ud paa. Jeg tror ikke, at der ved denne Redaktion i Virkeligheden forandres Noget i Lovforslagets Litt. a. — Forslaget under Nr. 3 gaar ud paa en Forandring i § 2 Litt. c. Denne siger, at Skolekommissionerne skulle afgive Betænkning over, „hvorvidt der efter Læreren Begjæring eller i anden Anledning kan indrømmes extraordinære Færtter i en Skole“. Udvalget har i saa Henseende skjælnet imellem to Thing, mellem hvilke der ikke var skjælnet af mig i Lovforslaget, hvortil jeg havde laaet dem sammen. Udvalget siger nemlig, at Færtter i en Skole ved saadanne Udsættelser af eller Fritagelser for Skolegangen, som ikke foretages af Hensyn til Læreren, men af andre Hensyn, f. Ex. af Hensyn til Høsten, til Sædetiden eller til andre Omstændigheder, altsaa, naar man uafhængig af Læreren Mening eller For-godtbesindende antager, der er Grund til at give Færtte. Naar derimod Læreren ønsker sig fritagen en enkelt Dag, mener Udvalget ikke, der er Tale om at give Skolen „Færtte“, hvortil der da er Tale om at give Læreren en Fritdag. Udvalget skjælnede saaledes imellem Færtte og en Fritdag for Læreren. Forslaget gaar nu ud paa at udfylde det Tilfælde, at Læreren ønsker en Fritdag, idet det vil erkendes, at Læreren ikke i de fleste Tilfælde saa langt forud vil kunne vide, naar han maa ønske en saadan Fritdag, at der derved lettelig vil kunne afgives Betænkning af Skolekommissionen. Det er Noget, der maa afgjøres paa en hurtigere og simplere Maade, og derfor have vi troet at kunne udelade dette Tilfælde, idet vi antage, at det vil være let for Sogneraadets og Skolekommissionens Formand paa en hurtig Maade at enes om at afgjøre Sagen, naar Læreren ønsker en Fritdag. Litt. c. vil altsaa kun komme til at angaa det Spørgsmaal, hvorvidt der maatte være Grund til at give Færtte i en Skole, og i saa Henseende er der ikke det Fjærneste tilhinder for, at Skolekommissionen afgiver Betænkning, thi det maa i længere Tid forud kunne overses og afgjøres, naar der maatte være Grund til at give en saadan Færtte. Derfor ere ogsaa